

La movilidad de Bucarest en la vision rumana

Octubre 2017...

Emocion... impaciencia. Con estos sentimientos hemos recibido a nuestras parejas al aeropuerto. Despacio, junto a nuestras parejas de Espana, Polonia e Italia, hemos empezado el intercambio Erasmus+ en Bucarest.

Es verdad que nos encontramos con dificultades tambien, dado que la timidez y las inseguridades fueron unos obstaculos, pero hemos conseguido supercar los obstaculos. Los premios ganados valieron toda nuestra implicacion, cada momento de inseguridad siendo reemplazado por recuerdos extraordinarios y amistades muy Fuertes, a pesar de la distancia.

Nos hemos hecho amigos tanto de nuestras parejas, como de los otros extranjeros, aqui, en la movilidad de Bucarest. Y, Por que no, hemos tenido la oportunidad de conocer a gente de nuestro liceo, personas con las que hemos compartido la misma escuela, los mismos colores y emociones, y aun asi nunca nos hemos visto antes.

Solo el pensamiento de perder la oportunidad de conocer tan maravillosas personas, justo en el propio liceo, nos crea ahora un sentimiento inexplicable.

Erasmus+ nos ha ayudado sentirnos mas ligados a nivel global, y no solo esto. Nos ofrecio la oportunidad de descubrir personas que, tal vez, nos cambiaron la vida por completo, probablemente como el hecho de que este proyecto es construido por una alumna del decimo grado, y la otra del duodecimo.

Erasmus+ nos ayudo pasar muchas bareras, empezando con la diferencia de idioma y quedar con este hermoso sentimiento de igualdad, la sensacion de que nada importa en una amistad, ni la edad, ni la mentalidad, ni siquiera el meridian.

text de Carla Manolescu, cls. a X-a C
traducere de Andreea Ristea, cls. a XII-a C

Alexandra Nasta (6A)

Alexandra Ristea (8C)

Laboratorios de humanidad Proiect European Erasmus+, KA2, 2016-2018

Parteneriate strategice între școli

Prof. coordonator Flavia Carmen Sima

Cea de-a treia mobilitate pentru elevi și profesori din cadrul proiectului European Erasmus+, KA2, *Laboratorios de humanidad*, s-a încheiat cu mare succes.

Activitățile proiectate s-au desfășurat în perioada 15-20 octombrie 2017, în București. Gazda a fost *Liceul Teoretic Bilingv Miguel de Cervantes*.

Programul mobilității a fost atât de încărcat și atractiv cât și instructiv și extrem de variat, încadrându-se perfect în tema propusă, *El hombre siente*.

Accentul s-a pus îndeosebi pe sentimentele care ghidează din ce în ce mai mult activitățile și faptele de zi cu zi ale oamenilor din orice parte a lumii și modul de gestionare al acestora pentru a rămâne, ori de câte ori este posibil, în zona pozitivă și constructivă a vieții umane.

Astfel în prima zi, elevii și profesorii din cele patru țări partenere și cinci școli din proiect au efectuat, în cursul dimineții, activități de ice-breaking pentru a se cunoaște și apropia mai ușor pentru ca mai apoi să poată lucra în grupuri internaționale. Elevii Liceului Miguel de Cervantes, pentru a-i introduce pe colegii de proiect în atmosfera sentimentelor, care îi unesc de-a lungul întregii săptămâni, au ținut două prezentări, una despre evoluția sentimentelor în literaturile română, spaniolă, italiană și poloneză și alta despre conceptul de sentiment în filosofie și psihologie.

A doua zi a fost dedicată unei documentări in situ despre teamă și iubire. S-a vizitat Castelul Bran unde, prin amabilitatea gazdelor, a avut loc un atelier interactiv despre cel mai cunoscut personaj din literatură, Dracula,

care a inspirat, de mai bine de un secol încoace, mai multe tipuri de sentimente, dar fără îndoială, cel mai puternic a fost spaima. Mulțumim pe aceasta cale conducerii Castelului Bran pentru implicare în proiectul nostru!

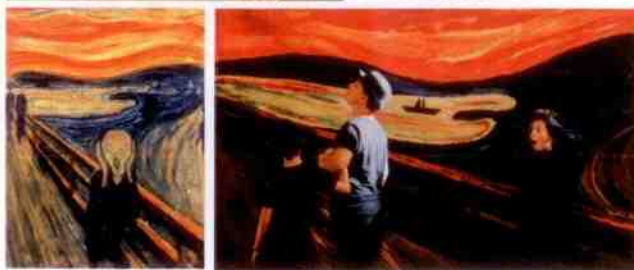
Pe marginea sentimentelor experimentate cu o zi înainte s-a lucrat în diferite ateliere în zilele trei și patru, dar s-a și creat. Au avut loc atelierul *El hombre siente (Omul simte)*,

continuând și întregind temele dedicate fiecărei mobilități din proiectul *Laboratorios de humanidad*. Elevii din toate țările partenere au lucrat pe platforma Etwinning unde și-au expus sentimentele experimentate în jurnalele lor de călătorie. De asemenea a avut loc un atelier de creație în care elevii au creat câteva pagini pentru unul din produsele finale, Caietul Kraft. Sentimentele s-au dezvăluit și în concursul de karaoke organizat de Liceul Cervantes în colaborare cu celelalte școli implicate. Înainte de mobilitate s-a creat o listă de melodii în toate limbile țărilor implicate, s-a făcut o selecție și s-a elaborat o listă a melodiilor celor mai votate pe platforma Etwinning, în secțiunea My Twin Space.

Ziua a cincea a fost dedicată înmânării certificatelor de participare la mobilitate, nu înainte de a prezenta serbarea care a cuprins prezentarea tablourilor vivante *Dans la tara* de August Renoir, care exprimă iubirea de tot ceea ce este frumos, și *Tipățul* de Edward Munch, ca materializare a sentimentului de spaimă. Cele două tablouri au fost realizate de elevii și profesorii liceului nostru.

Tot ca un produs final al proiectului *Laboratorios de humanidad* a fost prezentată colecția de douăsprezece ținute vestimentare inspirate de sentimente, realizate de elevii implicați în proiect și coordonați de colega noastră de educație plastică Mihaela Petre.

De-a lungul întregii săptămâni, profesorii coordonatori au lucrat, în paralel cu activitățile elevilor, pentru a stabili toate detaliile următoarelor mobilități, planul de diseminare și implementare, au studiat impactul imediat și de lungă durată al proiectului, au pus la punct următoarele acțiuni în vederea raportului final. În ziua de 18 octombrie au prezentat într-un Webinar Etwinning întreaga desfășurare a proiectului și impactul care se scotează că îl va avea nu numai în școlile implicate, ci și în alte școli europene.

Ca un detaliu important, tuturor celor cinci centre școlare implicate în proiect li s-au acordat Certificatul de Calitate eTwinning și Certificatul European de Calitate.

Tot în această săptămână a avut loc la Institutul Cervantes din București atelierul de diseminare a activităților din proiectul Erasmus +, *Laboratorios de humanidad*, Los molinos del saber popular. Au fost prezenți profesori și elevi din învățământul de stat și particular din București. Mulțumim și pe această cale Institutului Cervantes pentru găzduire și implicare.

Acesta este punctul de vedere al autoarei articolului și nu implica UE. Proiect co-finanțat de Programul Erasmus+ al Uniunii Europene.

Prof. Flavia Carmen Sima

“Vistiendo” los sentimientos

Un proiect de suflet, care s-a născut din dorința de a face o activitate creativă în cadrul proiectului Erasmus + “Laboratorios de humanidad”. Totul a început la mijlocul lunii august, în vacanța de vară, când încă toți ne bucuram de zilele libere până la deschiderea noului an școlar. Ne-am întâlnit în atelierul nostru micuț, l-am amenajat în așa fel încât să ne inspire pentru crearea colecției de modă. Le-am explicat elevilor mei care este parcursul realizării unei colecții (documentare, alegerea materialelor, a texturilor, crearea produsului care trebuie să fie estetic, dar și funcțional) mai ales având o temă atât de complexă- sentimentele umane. Întrebarea era următoarea: Cum putem noi să transpunem o idee abstractă ca iubirea, ura, admirația, pacea... în ceva material, un veșmânt purtabil. În parcursul meu de profesor de arte, am considerat mereu că pentru a depăși acest moment de blocaj creativ, trebuie abordat proiectul într-o manieră experimentală și interdisciplinară. Astfel am pornit la drum, fiecare și-a ales un sentiment, în funcție de acest sentiment am ales materialele, pornind de la textură și culoare. Cele două elemente de limbaj plastic erau menite să ne conducă spre realizarea unor veșminte plastice și expresive. Am ales să folosim materiale neconvenționale ca: tull, sârmă, pâslă, hârtie, folie de aluminiu. Elevii au fost încântați să descopere ce forme interesante pot rezulta din niște materiale nesofisticate și la îndemâna tuturor. Un lucru uimitor este acela că nu s-a folosit mașina de cusut, ci am lucrat într-un mod tradițional, apelând cu încredere la

pistolul de lipit și la cusutul de mână. Astfel, s-au creat douăsprezece veșminte, fiecare reprezentând un sentiment, șapte pozitive și cinci negative. Toată munca a culminat printr-o prezentare cu public, în sala de spectacole a liceului.

Pacea i-a revenit lui Vladimir Popa (cls.a X-a C), în prezentare fiind purtat de Ștefania Nicolae (cls.a IX-a B), bucuria a fost transpusă în veșmânt de Andreea Ristea

(cls.a XII-a C) și de Alexandru Chakhachiro (cls.a X-a D),

purtat în prezentare de Ana- Maria Manea (cls.a IX-a B). Euforia a fost dezvăluită prin folosirea unor baloane colorate, ideea îi aparține Karinei Condreanu (cls.a X-a C), patriotismul a fost lucrat cu simț de răspundere de Toni Stănescu și Radu Stancu(cls.a XII-a D) și purtat de Andreea Stanciu (cls.a IX-a C). Creatoarea veșmântului-Admirația a fost Miruna Cristea (cls.a XI-a A), purtat de Bianca Fierăscu (cls.a X-a B). Încrederea i-a revenit Anei-Maria Bazga (cls.a XI-a C), care l-a purtat cu mare eleganță. Mireasa pozitivă a colecției a fost iubirea, transpusă în costum purtabil de Roberta Marin (cls.a X-a A) și purtat de Iulia Zurbalîc (cls.a X-a A). La polul opus teama a fost reprezentată de Alexandra Duță (cls.a XI-a C), supărarea interpretată de Maria Albu (cls.a XI-a C) și purtată de Carina Gheorghe (cls.a IX-a C),tristețea creată

și purtată de Maria Nicu (cls.a X-a C) , neîncrederea realizată în costum și îmbrăcată de Toria Drăgulescu. Ura, fiind mireasa negativă a colecției a fost transpusă foarte bine de Adela Lordache-Platiș (cls.a XI-a A), de Lara Mihaescu și Carla Manolescu (cls.a X-a C), foarte atente la detalii. Rochia a fost purtată de colega lor Mihaela Zgorcea (cls.a X-a C)

Am dorit ca această activitate să îi elibereze pe elevii mei de orice constrângere și rigori formale, să fie creativi, să își dezvolte îndemânarea și manualitatea, să găsească soluții la anumite probleme și mai ales să se bucure de ceea ce fac.

Prof. Mihaela Petre

Noi proiecte Erasmus+ la Cervantes

Timp de 2 ani (2017-2019) se vor implementa în liceul nostru 3 noi proiecte Erasmus+, sub coordonarea prof. Alina Ene și cu sprijinul câtorva colegi plini de inițiativă și hotărâți să aducă în Cervantes o viziune europeană asupra demersului didactic.

CRUZANDO FRONTERAS CON EL ARTE Y LA TECNOLOGIA

- limba proiectului: spaniolă

- coordonator: Spania
 - parteneri: România, Suedia, Olanda, Portugalia
- ### MINUS CYBERBULLYING

- limba proiectului: engleză
 - coordonator: UK
 - parteneri: România, Spania, Italia, Cehia, Turcia
- ### VIVRE ENSEMBLE/LIVING TOGETHER

- limba proiectului: franceză, engleză
- coordonator: Franța
- parteneri: România, Polonia, Estonia, Italia

Prof. Alina Ene

Valencia,

o experiență de neuitat din schimbul școlar româno-spaniol rămâne orașul modern țesut cu fire de tradiție străveche

Fiecare dintre noi, trecem prin experiențe care ne rămân ca o amprentă pe retină și care ne devin reper în dezvoltarea noastră viitoare ca adolescenți. O astfel de experiență a fost participarea mea la programul organizat de către școală, prin care am fost selectați să participăm la un schimb școlar de experiență cu elevii Liceului Salvador din Aldaia. Gâtuți de emoție, am ajuns la sediul liceului unde am avut parte de o primire călduroasă, elevii așteptându-ne cu pancarte, inimioare, având loc o primă reuniune în care fiecare a făcut cunoștință cu elevul partener spaniol.

Încă din prima seară, mi-am dat seama că am ajuns într-o lume care, se ghidează după tradiții străvechi și obiceiuri moștenite de la bunici.

Am fost întâmpinat cu mare bucurie de mama, bunica și fratele colegului meu spaniol, Alvaro și atmosfera destinsă încă din prima zi, a continuat în toate cele 6 zile petrecute acolo. Un prim obicei sesizat consta în faptul că ei serveau cina întotdeauna în familie, cu mare fast, ca și cum ar fi fost o sărbătoare în fiecare seară, împărțându-și experiențele de peste zi și rugându-se pentru binecuvântarea Domnului pentru a doua zi.

Încă din prima seară am fost servit la cină cu o paella imensă. Am observat că ei mănâncă la orice masă chips-uri. Cu toții știm că, atunci când spunem mâncare tradițională și Valencia spunem paella. O găsești peste tot, preparată în sute de feluri și așa vrea să vă împărtășesc ceea ce mi-a povestit bunica lui Alvaro. Paella este un amestec de orez și mai multe tipuri de carne (pui, fructe de mare sau pește) și multe plante aromate. Mi-a povestit că, în secolul al XIII-lea orezul a început să devină la mare căutare, iar vreo două secole mai târziu orezul a început să fie gătit în tot felul de combinații cu mai multe tipuri de carne, cum ar fi carne de melc sau de iepure. Treptat au înlocuit carnea de iepure cu carne de pui. Oamenii au pus și multe plante aromate așa că, s-au apucat să le amestece pe toate și au descoperit că gustul nu e rău deloc. Când scriu aceste rânduri mirosul de paella îmi inundă nările și îmi lasă gura apă!

În cele 6 zile am reușit să descopăr doar o mică parte din farmecul orașului și al locuitorilor săi, orașul fiind extrem de interesant, cu o mulțime de monumente și obiective turistice, plaje frumoase, muzee și construcții vechi, alături de clădiri futuriste, care te poartă într-o altă lume. Recunosc că, am și acum când povestesc o ușoară nostalgie și mulțumesc dascălilor mei că mi-au îndrumat pașii către această experiență.

Ajunși în Valencia, am început turul orașului din Plaza de la Virgen. Construită în întregime din marmură, iar la mijloc cu o spectaculoasă fântână înconjurată de trei dintre cele mai emblematice clădiri ale Valenciei, locul reprezintă un punct de atracție pentru festivități de mare anvergură - procesiuni cu dansuri, focuri de artificii, carnavaluri cu măști multicolore și petreceri care țin toată noaptea.

Peste tot atmosfera tradițională și accentele moderniste se întrepătrund cu maiestrie: de la muzeele vizitate de noi (Muzeul de Arte Frumoase, Muzeul Național de Ceramică, Muzeul de Istorie), Valencia Bioparc, parcul Gulliver, plajele și portul din Valencia și până la Parque Nacional de l'Albufera, un loc în care am fost duși în ultimele zile în vizită, totul parcă e desprins din tipare vechi, prestabilite.

Prietenul meu spaniol mi-a împărtășit că ei păstrează cu sfințenie tradiții ca: Las Fallas, Paștele sau tradițiile care au loc de ziua sf. Iosif. Chiar înainte cu o săptămână de a ajunge noi în Valencia, mi-au povestit că ei au celebrat timp de 5 zile sărbătoarea Sfântul Iosif. Se dansează, se ridică imense statui colorate ale sfântului, din lemn, polistiren și hârtie (Sfântul Iosif fiind patronul tâmplarilor). Ele se ard în ultima noapte a festivalului.

Voi păstra și eu parte din aceste tradiții experimentate în Valencia și pot spune că deja mi-am însușit o parte din ele, deoarece de fiecare dată atunci când merg cu părinții la restaurant, mănânc paella iar seara ne-am făcut un obicei să luăm cina în mod festiv, întocmai ca prietenii noștri, spanioli.

Cristiana-Maria Mureșanu (7A)